

EXCELSIOR

Număr omagial

Centenarul *Richard Wurmbrand*

1909 - 2009

Colegiul *Richard Wurmbrand*
Martie, 2009

Cuprins

Despre numele școlii noastre	3
Prof. Liliana Romaniuc.....	3
Interviu cu Michael Wurmbrand.....	4
Prof. Rebeca Lucaci	4
O limbă fără cuvântul “cuvânt”	7
Apetrei Marta, cl. a X-a B.....	7
Cohut Diana, cl. a X-a B	7
Concursul “Omul de zăpadă e toabă de carte!”	8
Ambrosie Elissa, clasa a VII-a	8
Bagireanu Zorana, clasa a VII-a	8
Torturat pentru Christos - Richard Wurmbrand	10
Andrea Hannah Costache, cl a VIII-a	10
Richard Wurmbrand	11
Robert Romaniuc, cl. a IX-a B	11
O viață trăită prin ochii Cerului	12
Manea Cristina Debora, cl. a-XII-a B	12
Wurmbrand în subterană.....	14
Aruștei Mirabela, cl. a VI-a.....	14
Ar trebui să știți că.....	15
Colectivul redacțional	16
Elevii:	16
Profesori:	16

Despre numele școlii noastre

Prof. Liliana Romaniuc

Un lucru care m-a fascinat la cultura ebraică este faptul că numele pe care îl primește un nou născut are o semnificație intrinsecă profundă, fapt ce îi responsabilizează foarte mult pe părinți, dar și pe purtatorul numelui. Esența persoanei respective trebuie să fie în concordanță cu semnificația numelui.

Plecând de la această realitate, cu mulți ani în urmă, când a trebuit să ne gândim și să decidem asupra numelui școlii noastre, am hotărât să respectăm acest principiu al concordanței între nume și esența instituției ce urma să se nască. Mai întâi, ne-am clarificat asupra a ceea ce doream să facem și, cum era vorba despre o instituție de educație care lucrează cu copii, tineri și adulți, a devenit clar pentru noi că numele trebuie să reprezinte o personalitate a cărei viață să inspire, să

motiveze și să producă schimbare. Nu-mi amintesc cât timp ne-a luat, nici dacă a fost greu sau ușor, îmi amintesc doar că în mintea mea era un singur nume: Richard Wurmbrand. Pe atunci pastorul trăia, și, evident, a trebuit să-i cerem acordul pentru ca instituția noastră să-i poarte numele. Ni l-a dăruit cu modestie și cu aceeași disponibilitate de care a dat dovadă în toate experiențele de trăire pentru alții.

Alegerea acestui nume a ridicat tot felul de întrebări, de la “de ce Wurmbrand?” până la “de ce nu un român?”, deși era cetățean român...Răspunsul este pe cât de simplu pe atât de surprinzător într-o lume în care ce contează este doar fericirea și împlinirea personală. Există multe motive pentru care acest mare român merită onorat și prețuit, dar două par a fi cele mai apropiate de ceea ce instituția noastră dorește să clădească în copii. Mai întâi, dragostea față de cel ce este lângă noi, tânăr sau bătrân, bogat sau sărac, omul simplu sau cel aflat în poziție înaltă, și asta, pentru simplul fapt că cel de lângă noi poartă în el ceva din Dumnezeu, și el, ca și noi, a beneficiat de iertare și îndurare, prin har. Putem condamna faptele, dar ființa umană are valoare și asta este ceea ce pastorul a înțeles și a practicat toată viața. În al doilea rând, el a înțeles ce înseamnă creștinismul și pentru credința lui a luptat, a suferit a iubit și a biruit. Iubirea și credința lui au influențat sute, mii, zeci de mii de oameni din țara noastră și din întreaga lume. El este unul dintre primii 100 de creștini care au influențat lumea. El este unul dintre primii 5 mari români ai țării noastre. Asta este ce ne dorim pentru copiii noștri, oameni care să schimbe lumea acolo unde sunt, prin iubire, prin credință, prin excelență în tot ceea ce fac. Aceasta, este până la urmă, esența școlii noastre, *esența spiritului wurmbrandist!*

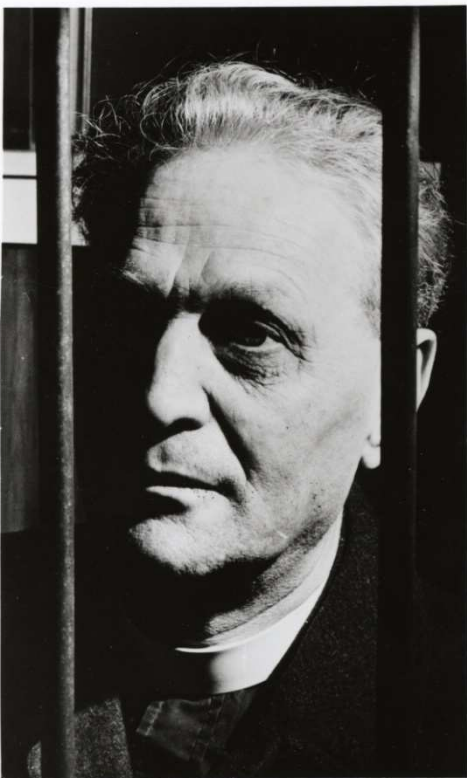
Interviu cu Michael Wurmbrand

Prof. Rebeca Lucaci

1. Ce semnificație are în inima dumneavoastră faptul că o școală din România poartă numele lui Wurmbrand?

Am sentimente de recunoștință față de fondatorii și față de conducerea acestui liceu care au ales numele familiei noastre și, în acest fel, au continuat în mod concret lucrarea sa generală de binefacere, pentru că au fost inspirați de suferința pentru credința sa creștină timp de 14 ani în închisorile comuniste, trăirea creștină și mesajul creștin adus lumii de către tatăl meu, pastorul Richard Wurmbrand. Îmi dau seama că fondatorii acestui liceu înțeleg că exemplul luat este acela de a lupta dârz, fără compromisuri, pentru idealurile creștine, o luptă care nu implică automat un succes secular. Mă rog pentru cei care au început și cei care o vor continua să urmeze o scurtă predică a lui Richard Wurmbrand, în care menționa un verset biblic: *"să nu obosiți în a face binele."* Copiii acestui liceu trebuie să învețe aceasta. Odată, într-o altă predică, Richard Wurmbrand a fost întrebat de ce Biblia vorbește și despre răbdare și despre îndelunga răbdare, și el a răspuns: *"aceasta ca să învățăm că, atunci când ni se termină răbdarea, trebuie să începem cu îndelunga răbdare."*

2. Povestiți-ne o amintire dragă, legată de tatăl dumneavoastră.

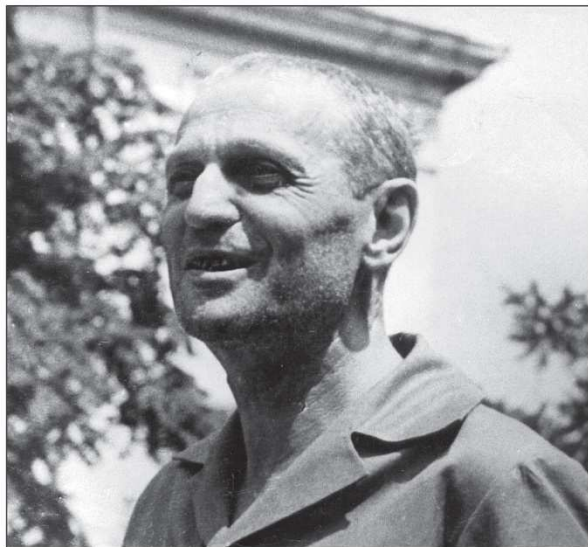

Toată lumea-și închipuie că Richard Wurmbrand a ajuns în străinătate și toată lumea și-a dorit să-i asculte povestea și a rămas cu gura căscată la vorbele sale. N-a fost așa nici din partea sa, nici în privința mea sau a mamei mele. Aici a fost, de fapt, geniul tatălui meu, pentru că a știut să traducă, într-un mod simplu și copilăresc, pe înțelesul celor din vest, ce s-a întâmplat în est. Cum de multe ori, înainte de vorbirea sa în biserici, se cânta un imn bisericesc, el începea predica spunând: *„acum vă voi face plăcerea de a vă cânta o cântare a creștinilor din România care suferă în închisori, pentru credință”*. Mulți creștini din est veneau pe aici și cântau cântece precum cele ale lui Niculiță Moldovanu, așa că, în unele biserici, pastorii auziseră cântări românești, coruri rusești. Tatăl meu, un vorbitor public eminent și chiar cu o voce bună la cântat, începea cu niște zbierături de durere ale unora bătuiți cu bice, bocanci, bastoane etc. La așa ceva nimeni nu se aștepta dar, precum vezi, nu există nici cea

mai mică sofisticare sau loc de interpretare pentru o înțelegere dublă.

3. Considerați că mai sunt astăzi creștini atât de dedicați și înzestrați cu atâtea daruri cum a fost tatăl dumneavoastră?

Dumnezeu are oameni inspirați în toate vremurile și timpurile. Când au apărut în Anglia primele știri despre talentul precoce al lui Mozart, guvernul britanic a trimis niște spioni în Salzburg, Austria, să verifice prin registrul de botezuri al bisericii locale vârsta lui Mozart, întrucât povestirile păreau incredibile. Acum, modern, pe [youtube.com](https://www.youtube.com) pot fi văzuți și auziți mulți copii dotați cu același talent. Aceasta ne ajută mai ușor să credem că sunt adevărate povestirile despre Mozart. Mijloacele moderne de comunicație au ajutat la răspândirea mesajului lui Richard Wurmbrand. Înființarea Liceului "Richard Wurmbrand" se datorează unei lucrări

începută de mine, a răspândirii cu anevoie, sub comunism, în mod ilegal, a cărților lui Richard Wurmbrand. Exemplele de creștini martiri sunt foarte multe, chiar și în zilele noastre, și aceasta ar trebui să fie subiectul principal de învățământ, în liceu. Copiii învață din ceea ce îi văd pe părinți că fac și nu din ceea ce părinții explică. Acest liceu va ajuta la ridicarea unei noi generații inspirate de citirea Bibliei și ascultarea mesajului creștin. Personalitatea marcantă a lui Richard Wurmbrand s-a format prin auzirea de către el a mesajului Evangheliilor. Dacă acești copiii vor auzi un mesaj despre cum se trag din maimuțe vor deveni maimuțoi. Dacă vor învăța cum la început a fost Cuvântul și Cuvântul era Dumnezeu, și cum nimic la început nu s-a făcut decât prin Cuvântul creator al lui Dumnezeu vor învăța că sunt creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, și respectul față de sine și față de alții va decurge din aceasta. Cei care cred că sunt făcuți după chipul lui Dumnezeu ar trebui să se bucure de civilizația modernă și să-i trimită în pădure pe cei care cred că vin din maimuță și sunt maimuțoi; să se urce înapoi să trăiască și să doarmă în pomi. Sunt de acord ca teoria evoluției ar trebui răspândită pe larg, numai de savanți care să fie plătiți conform principiilor evoluției, adică, așteptându-și următorul salariu să se materializeze sau să se înfiripe, încet încet, de la sine, fără o cauză directă, timp de miliarde de ani, până să le ajungă în buzunar. Mesajul Evangheliilor este simplu. Apostolul Ioan ne învață că, pentru a fi creștin, trebuie două lucruri: să credem irațional că Isus Hristos în carne și oase a fost Fiul lui Dumnezeu și s-a suit la ceruri după înviere, fără rachete și sateliți, și să iubim pe aproapele nostru, cel care este aproape, așa cum este, în carne și oase, cu toate defectele sale. Eu am învățat foarte multe de la profesorul fetei mele de vioară. Acesta ne-a povestit că el i-a spus profesorului său despre un pasaj dintr-un concert al lui Paganini, ca fiind imposibil de cântat. Atunci profesorul său, un faimos violonist rus, i-a răspuns: "*atunci lasă-te de vioară, dacă nu crezi că-l poți cânta și găsește-ți o altă meserie.*" Aceasta l-a încăpățânat într-atât, încât pentru următoarele 3 ore, n-a cântat

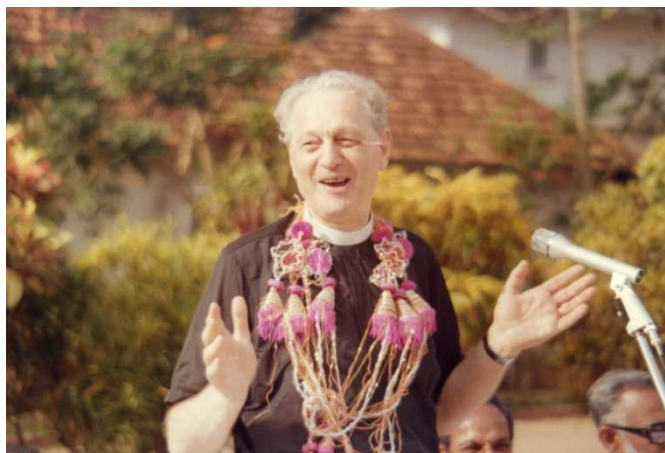
decât cele câteva 8-10 note din pasajul care i s-a părut imposibil de cântat și așa a devenit, la rândul său, Roberto Cani, un violonist de seamă. Dacă cele spuse de evangheliști par imposibil de urmat, nimeni nu ne obligă să ne numim creștini și ne putem comporta precum teoria evoluției, să avem relații ca între maimuțe și să ne tăvălim în noroi ca porcii, iar apoi, uitându-ne în oglindă, să sperăm că vom fi spălați întâmplător în următoarele milenii. Ceea ce este greu de înțeles în țări mai mici și cu mult mai sărăcăcioase decât SUA, precum România, este ca țări bogate, care nu sunt țări, ci continente, și care și-au obținut bogățiile de fapt, în majoritate, cu forța, pentru că în mod normal, nimeni care lucrează nu poate deveni bogat, își permit tot felul de ifose și așa numite prostii științifice, pentru că nu știu cum să-și petreacă timpul mai cu folos sau să-și cheltuiască banii. Teoria evoluției este matematic indefensibilă și o gogomanie. Matematic, numai descreierații așteaptă după miliarde de ani ca 1 și cu 1 să devină trei și nu doi. Țări care au suferit, mai ales intelectual, precum România, trebuie să-și dea seama dacă au de-a face cu oameni normali la cap sau cu experimente dadaiste, numite teorii științifice. Atâta timp cât nu ești lacom după banii nebunilor sau ai unui rege gol pușcă, nu trebuie să imaginezi nebunii și nici să-i admiri îmbrăcămintea inexistentă. Nostradamus scrie: *"prin foamete, până și un miel poate lua prizonier un lup."* Fără dragoste după bani, prostii din acestea nu s-ar fi răspândit. În timp, se va vedea sacrificiul necesar pentru ca liceul numit *Richard Wurmbrand* să-și mențină poziția creștină.

4. Cât de mult știu americanii despre opera și activitatea lui Richard Wurmbrand?

Richard Wurmbrand este o personalitate binecunoscută în Vest. Înainte de Richard Wurmbrand, americanii nu știau decât despre regele Carol și doamna Lupescu, iar alții știau despre Nadia Comăneci. Creștinii români au uși deschise printre creștinii americani, datorită activității lui Richard Wurmbrand. Mi-aș dori să profite de aceasta.

5. Dacă ar fi să vedeți lumea contemporană prin ochii tatălui dumneavoastră, ce considerați că ar vrea să schimbe harul lui Dumnezeu?

Aș dori ca oamenii să înțeleagă ce înseamnă să iubești pe aproapele ca pe tine însuși. O rudă prin alianță, era un camionagiu evreu, mai rășărit, și avea un prieten bun, tot camionagiu. Cum evreii din Nordul Ardealului, în timpul războiului, au fost luați la Auschwitz și mulți au murit, această persoană nu și-a văzut prietenul timp de 7-8 ani. Într-o zi, ani mai târziu, sub comunism, întrând într-un cabinet medical în Oradea, cine era doctorul care urma să-l consulte? Cel mai bun prieten căruia-i pierduse urma. S-au îmbrățișat, au plâns, s-au pupat și Gyorgy îl întreabă pe Pișta când a studiat medicina și cum de a ajuns doctor. Pișta îi răspunde că, de fapt, el n-a studiat niciodată, dar că a luptat în divizia Tudor Vladimirescu și a fost printre primii care au eliberat de naziști Facultatea de Medicină din Cluj.

Găsind diplome împrăștiate pe jos, și-a însușit una și s-a trecut în catastif și, de atunci, pretindea că este doctor și lucra ca doctor în România comunistă. Prima reacție și primele cuvinte ale acestui bun prieten către Pista, auzind această poveste, au fost: "*Nu mă atinge!*"

Biblia recomandă să ne iubim aproapele ca pe noi înșine. Uitându-mă în jur și văzând cât de nepricepuți sunt cei mai mulți să se iubească pe ei înșiși și cum toți se distrug fumând, bând, mâncând culori artificiale, neglijându-și inima și mintea, îngânând numai naivități, numai prostii, mă rog la Dumnezeu ca niciunul dintre aceștia să nu cumva să mă iubească, cum se iubesc pe ei. De aceea, copiii trebuie învățați să devină personalități de sine stătătoare. Din fragedă copilărie, tatăl meu m-a învățat să nu citesc "despre" Kant, ci să îl înțeleg sau nu, chiar *pe* filozoful Kant.

Dacă eu aș fi directorul Liceului *Richard Wurmbrand*, din clasa a treia și până în a clasa a cincea, aș da de studiat vestita carte indiană de povestiri *Pancia Tantra* (a fost tradusă în limba română.), o carte care te învață să *nu fii lacom*, principala sursă a nefericirilor omenirii.

O limbă fără cuvântul "cuvânt"

Apetrei Marta, cl. a X-a B

Cohut Diana, cl. a X-a B

Wurmbrand este autorul unei opere originale, la baza căreia stă cuvântul lui Dumnezeu. Prin creațiile sale, el încearcă să dea un suflu metaforic comunicării, reușind să cuprindă profunzimile creației. O limbă fără cuvântul „cuvânt” surprinde misterele limbii, cititorul descoperind sensul inițierii, legitatea imuabilă a limbii vorbite și scrise în acest univers. Astfel, cuvintele lui Wurmbrand capătă o conotație gravă, pentru că, prin rodul originalei gândiri și viziuni, trage un semnal de alarmă pe care îl anunță chiar titlul. Acesta îi transmite cititorului, care se află într-o stare de așteptare, că, dacă vrea să descopere sensurile de adâncime ale unui text, trebuie să vadă cuvintele ca o punte de legătură cu realitatea, pentru că doar așa îl poate vedea pe Dumnezeu așa cum este El. Orice interpretare trebuie să treacă dincolo de cuvânt, spre sensul pe care acesta îl ia, pentru a se apropia de adevăr. Cu toate acestea, ființa umană nu va putea niciodată să-l descopere splendoarea, atâta timp cât se află în închisoarea blestemată a trupului. Printr-un limbaj persuasiv, Wurmbrand trezește cititorul la conștiința de sine, pentru că opera aceasta este un punct de fugă prin care se evadează în universurile alternative. Este o creație impresionantă ce deschide drumul spre imensul teritoriu al științelor și al culturii. Uneori poți să te exteriorizezi prin note cu totul opuse sferei cuvântului. De exemplu, Wurmbrand nu a fost capabil să exprime în cuvinte ceea ce Tommasi a sculptat pentru a reprezenta simfoniile lui Beethoven. De aceea, fiecare își manifestă nevoia de exteriorizare a sinelui prin diferite căi, pentru că ființa umană se înstrăinează de sine, dacă nu permite sentimentelor să iasă din matca sufletului și, astfel, se închide în sine.

Dialogul dinamizează discursul și are menirea de a-l introduce pe cititor în sfera creatorului, de a transmite receptorului sentimentele emițătorului la aceleași dimensiuni afective de la crearea operei. Pilda introdusă în text prin rememorare capătă mai multă credibilitate odată cu oralitatea stilului dată prin dialog, devenind astfel mult mai

accesibilă și ușor de înțeles pentru orice tip de receptor și facilitând transmiterea învățăturilor. Prin aceasta schițează, într-un scurt schimb de replici, puterea de sugestie a unor simple cuvinte, căci puterea nu este a vorbitorului, ci este a sensurilor și semnificațiilor.

“Davar”, reprezentarea “cuvântului” în ebraică, lărgeste sensul pe care îl poate avea orice cuvânt. *Davar* duce, așa cum spune Wurmbrand, de la cuvânt la imagine și la obiectul reprezentării. În text, *davar* este văzut ca scop al comunicării, și nu ca mijloc. La nivelul textului, poate fi observat un limbaj accesibil, ce lucrează împreună cu pilda dinamizată de dialog și mesajul transmis la convingerea cititorului. Spre final, un rol important îl joacă adresările directe, acolo unde discursul capătă tensiune, unde mesajul se apropie și mai mult de Dumnezeu și de numele Lui. Concluzia joacă rol de deznodământ, în care Wurmbrand însumează învățăturile date de el mai departe: „prin cuvinte, trebuie să ajungem la lucru real, la Dumnezeu.” Doar atunci vom fi iluminați.

Concursul “Omul de zăpadă e tobă de carte!”

Ambrosie Elissa, clasa aVII-a
Bagireanu Zorana, clasa a VII-a

Pe data de 3 martie, în școala noastră a avut loc o competiție deosebită, intitulată “Omul de zăpadă e tobă de carte”. Acest concurs a propus elevilor să memoreze un număr cât mai mare de citate, aparținând unor personalități din lumea artelor, a filosofiei, a teologiei etc. Foarte multe expresii celebre au fost selectate din

opera lui Wurmbrand, deoarece acest concurs a avut ca scop omagierea celui al cărui nume școala îl poartă cu recunoștință și dragoste. Pastorul Wurmbrand a fost un om de o mare cultură, cu o memorie prodigioasă, un poliglot extraordinar, așa încât și elevii noștri s-au simțit onorați să probeze, la un nivel mai mic, dovada

cunoștințelor proaspăt asimilate și memorate în săptămâna concursului.

La concurs au participat cinci concurenți care s-au dovedit a fi totuși “tobă de carte”. Elevii care au asistat la competiție au fost puși în situația de a interpreta o parte dintre citate. Iată ce au afirmat despre câteva cuvinte celebre ale pastorului Wurmbrand:

- “Când i-ai dăruit totul lui Dumnezeu, în afară de inima ta, să știi că nu i-ai dăruit nimic.”
 - o Un om poate avea tot ce își dorește (bani, mașini, bijuterii etc), dar fără inimă nu poate trăi. Așa și cu Dumnezeu, poți să îi dai toate bogățiile tale, dacă nu i-ai dat inima ta, ești pierdut. (Iosif Popa, cl. a 7-a)
- “Grijile sunt asemenea copiilor mici: cu cât îi îngrijești, cu atât cresc mai mari.”

- o Atât timp cât nu oferi atenție grijilor, ele îți domina viața, iar stresul devine tot mai mare. Este ca și atunci când oferi atenție copiilor care doresc tot mai multă grijă. (Aviziteiței Pamela, cl. a 7-a)
- *"A muri nu înseamnă a dispărea. Înseamnă să ieși pe o ușă și să intri pe alta."*
 - o Atunci când un om moare, el iese de pe ușa vieții, însă, în același timp intră pe una dintre cele 2 porți : a Raiului sau a Iadului. (Stoica Teona, cl. a 6-a)
- *"Când nu ai nimic bun de dăruit lui Dumnezeu, dăruiește-te pe tine însuși."*
 - o Dumnezeu nu vrea nimic din tot ceea ce avem, lucruri care, oricum, sunt primite tot de la El. El vrea doar inima noastră; ne vrea pe noi! (Aruștei Mirabela, cl. a 6-a)
- *"Adevărul nu are nevoie de apărare. Cum n-ai să învelești soarele într-o pătură ca să-l ferești, tot așa și adevărul. Lasă-l să lumineze."*
 - o Adevărul este adevăr. Chiar Biblia spune că Isus este Adevărul și știm foarte bine că El nu are nevoie de apărare. (Dupu Adelina, cl. a 6-a)
- *"Biruința desăvârșită este să te biruiesti pe tine însuși."*
 - o Cred ca biruința desăvârșită este atunci când te poți controla pe tine foarte bine; e vorba de autocontrol. Tot ceea ce ești e ceea ce rezultă-n lupta cu tine și tot ceea ce ești îi datorezi doar lui Dumnezeu. (Baciu Andrei, cl.a 7-a)
- *"Cine minte astăzi pentru tine, mâine va minți contra ta."*
 - o Acest citat vrea să ne arate că prietenii care te apără, în scurt timp se vor întoarce împotriva ta. (Fozto Miriam, cl. a 5-a)
- *"Dragostea este mai presus de obligațiile pe care le impune orice lege, chiar legea lui Dumnezeu."*
 - o Acest citat este despre dragostea adevărată. Dacă iubești pe cineva cu adevărat, nu vei respecta decât legile iubirii care-ți vor impune să sacrifici totul pentru persoana dragă.(Lupascu Codrin, cl. a 7-a)
- *"Adevărul este etern. El nu poate fi schimbat nici de Dumnezeu."*
 - o Isus, fiul lui Dumnezeu este etern. În Biblie mai este numit Calea, Adevărul și Viața. Adevărul este etern la fel ca și Dumnezeu. (Vatamaniuc Adina, cl.a 6-a)

Citatele din opera lui Wurmbrand, participante la concurs, sunt:

- *"Cunoașterea lui Dumnezeu este cheia cunoașterii profunde a lumii. Nu există o varietate plus Dumnezeu, ci varietatea îmbrăcată în frumusețea lui Dumnezeu."*
- *"Nu judeca pe nimeni până nu ai umblat cel puțin o milă în încălțăminte."*
- *"Pentru a judeca drept, nu asculta numai toate vocile, ci asculta și toate tăcerile."*
- *"Inima este ca marea, păstrează în adâncul ei tot ce a primit."*
- *"Un copil receptiv poate resimți deseori nesinceritatea sau indiferența."*
- *"Dragostea este mai presus de obligațiile pe care le impune orice lege, chiar legea lui Dumnezeu."*
- *"Biblia este adevărată în fiecare litera a ei. Este adevărată chiar și în aparentele ei contradicții."*
- *"Este necesar ca noi înșine să permitem să fim curați."*
- *"Adevărul este etern. El nu poate fi schimbat nici de Dumnezeu."*
- *"Când i-ai dăruit totul lui Dumnezeu, afară de inima ta, să știi că nu i-ai dăruit nimic."*
- *"Grijile sunt asemenea copiilor mici: cu cât îi îngrijești, cu atât cresc mai mari."*

- *“A muri nu înseamnă a dispărea. Înseamnă să ieși pe o ușă și să intri pe alta.”*
- *“Când nu ai nimic bun de dăruit lui Dumnezeu, dăruiește-te pe tine însuși.”*
- *“Adevărul nu are nevoie de apărare. Cum n-ai să învelești soarele într-o pătură ca să-l ferești, tot așa și adevărul. Lasă-l să lumineze.”*
- *“Biruința desăvârșită este să te biruiști pe tine însuși.”*
- *“Cine minte astăzi pentru tine, mâine va minți contra ta.”*

Concursul a fost un succes! Ne-a plăcut să participăm, să învățăm și să reflectăm la ce-am învățat. Ne-am bucurat de sprijinul colegilor și întreaga zi a fost o sărbătoare pentru noi, clasa a VII-a, cu atât mai mult cu cât am primit și o diploma care atesta că suntem un colectiv “tobă de carte”!

Torturat pentru Christos - Richard Wurmbrand

Andrea Hannah Costache, cl a VIII-a

Deși poate că nu mulți îl consideră pe Richard Wurmbrand ca fiind unul dintre Marii Români, este de la sine înțeles faptul că el ocupă un loc însemnat în inimile celor care știu ce înseamnă a prețui un om și mai ales viața lui pentru credința, bunătatea, dragostea, speranța, încrederea de care a dat dovadă pe parcursul existenței sale sau, mai pe scurt, toate însușirile care fac un om să fie, într-adevăr, „mare”.

De curând, o impresionantă carte scrisă de Richard Wurmbrand și-a găsit un loc de cinste în bibliotecile celor care știu să admire viața trăită pentru cel mai înalt scop al ei. Este vorba, desigur, despre Torturat pentru Christos.

Cartea este o traducere de Mihai Wurmbrand a lucrării originale publicată în SUA, în anul 1967, apărută sub auspiciul Forumului Civic Creștin.

Cartea este o întruchipare autentică a unor experiențe emoționante și a unor mărturii cutremurătoare. În carte sunt multe extrase din ziare sovietice ale fostei URSS, scrisori ale unor oameni care au suferit enorm pentru credința în Cristos, la care nu au putut fi siliți să renunțe, chiar și când circumstanțele le erau total potrivnice.

În afară de aceste mărturii, cartea poate fi și un veritabil manual de istorie al creștinismului în perioada stalinizării României. Ceea ce impresionează și dă mult de

gândit este convertirea, pocăința lui Gheorghe Gheorghiu Dej. Richard Wurmbrand prezintă cum Dej, acel om pe care toți îl știau ca fiind de fier și crud, s-a pocăit, împăcându-se cu Dumnezeu înainte de a intra în veșnicie.

Deoarece am obiceiul ca, odată ce termin de citit o carte bună, să o recomand și altora, pot să afirm cu tărie faptul că nu vei fi dezamăgit dacă o vei citi, atâta timp cât lectura ta va fi una completă – nu doar prin filtrul rațiunii, dar mai ales prin cel al unui suflet sensibil, care, cu siguranță, ne-a fost dăruit fiecăruia.

Richard Wurmbrand

Robert Romaniuc, cl. a IX-a B

Omul care a făcut din temniță un loc de laudă, unde s-a rugat și a cântat imnuri Dumnezeului său, omul care a meditat și care s-a căit de păcatul de a nu fi citit Biblia cu pasiune și cu prețuire a învățat în temniță să se gândească "la Dumnezeu și la Biblie, la cuvintele ei, la literele ei, chiar și la spațiile libere dintre litere"(Richard Wurmbrand)

Acest om a devenit o sursă de dragoste și pace pentru mulți oameni, dar a fost considerat și un mare pericol în vremea comunismului.

Acest om, care s-a declarat în mod deschis un "prieten al teroristilor" a știut să abordeze persoane din mediile cele mai diferite și a știut cum să planteze în ei sămânța cea bună care urma să dea roade însutit și înmiit. Tot acest om a suferit torturi greu de imaginat pentru mintea mea de om liber și a știut să meargă mai departe, îndemnându-se pe sine și pe cei din jur să trăiască cu pasiune și cu dor de cer.

Era un om înalt, cu o figură foarte impunătoare, un om care știa ce vrea, dar și un om blând și smerit, plin de harul lui Dumnezeu. Se spune că era așa de "nebun după Dumnezeu" încât, plimbându-se, își pierdea calea, căci gândul sau era mereu la împărăția măreață a lui Dumnezeu și la cum putea el să o zidească mai bine.

Era un om care permanent gândea și vorbea pentru Dumnezeu, fiind un adevărat purtător de cuvânt al Imperiului Divin. Din dragoste pentru Christos, omul acesta a început o biserică subterană pentru oamenii asupriți de regimul comunist, lucru ce i-a adus, într-o primă fază, suferința, atât lui, cât și familiei. Dar mai apoi, Creatorul i-a răsplătit curajul și îndrăzneala, căci lucrarea lui a devenit o voce a martirilor răspândită în întreaga lume. Nicio amenințare, nici o pedeapsă, nicio tortură și nicio altă piedică nu l-au putut opri. Împreună cu o soție minunată, care i-a înțeles scopul și care a lucrat și a suferit alături de el, acest om l-a slujit pe Dumnezeu și în durere și în bucurie. Împreună au slujit poporul român și au adus lumina și credința în inimile multor oameni. Prietenii cei mai apropiați mărturisesc că nu l-au văzut nici măcar o dată

mânios sau supărat. Gândul lui și inima lui nu putea concepe cerul decât prin ochii dragostei.

E vremea mulțumirii, căci Richard Wurmbrand este acum considerat *un mare român*. Richard Wurmbrand este, de fapt, un mare om. Richard Wurmbrand este un mare model. Richard Wurmbrand a trăit cu pasiune, a suferit cu pasiune, L-a iubit pe Dumnezeu cu pasiune, a lucrat pentru Dumnezeu cu pasiune. Înainte de a pleca în slavă, ne-a lăsat o moștenire. El ne-a spus că trebuie să fim agresivi... agresivi în trăirea noastră pentru Cristos și în felul în care influențăm societatea în care trăim.

Prin "agresivitatea sa blândă", Richard Wurmbrand a atins multe inimi și harul lui Dumnezeu l-a înălțat și l-a cinstit cu o școală care îi poartă numele, cu o organizație de dimensiuni imense (*Vocea Martirilor*) și cu onoarea de a fi un mare roman... cel mai român.

O viață trăită prin ochii Cerului

Manea Cristina Debora, cl. a-XII-a B

Ce este viața? O bătaie de inimă a veșniciei? Un țipăt care începe cu nașterea și se termină cu moartea? Un scurt și furtunos naufragiu pe tărmini neprimitoare, lipsite de bucurie, iubire, siguranță, pace ori mângâiere? Sau este ea oare ceva mai mult decât atât? Un ecou dureros al regretelor, un plâns amar, uitat de lume? O stea pierdută într-un ocean de gheață? Ce este viața? Un curcubeu ce păstrează în el toate culorile sentimentelor? Un sângieru amurg sau un luminos răsărit? Un cuvânt, o petală vestejită, o lacrimă care nu se stinge, un zâmbet amăgitor sau un răsunset de bucurie? Ce este viața? Pentru fiecare suflet viața este altceva... Căci fiecare ființă rătăcitoare de pe acest pământ își va trăi viața după cum o va privi. Richard Wurmbrand a ales să privească viața printr-o lentilă pe care puțini au înțeles-o, puțini o înțeleg și puțini o vor înțelege.

Născut la București, într-o familie de evrei, Wurmbrand a fost atras de comunism în perioada adolescenței, a urmat cursurile unei școli politice la Moscova, apoi a abandonat orientarea comunistă și s-a convertit la creștinism, pentru ca mai târziu să petreacă peste 14 ani în închisorile comuniste pentru activitățile sale creștine care au atras adversitatea autorităților vremii.

Odată cu intrarea în închisoare, pentru Wurmbrand a început o nouă luptă, o nouă viață...Acolo, în miezul pământului au căzut toate gândurile și sufletul său s-a prăbușit ca într-o peșteră fără ecou. Interogatorii nesfârșite, palme, batjocoră, frigul neîndurător, foametea, bătăile crunte, toate acestea au devenit cele mai obișnuite întâmplări din viața sa. În fața unei astfel de realități, orice rațiune omenească ar fi cedat, fără să-și oprească răzvrătirea împotriva Cerului. Și, totuși, pentru Wurmbrand, toată suferința nu a făcut decât să-i inobileze sufletul, să pună în el amprenta unei iubiri zguduitoare și să îl aducă mai aproape de Dumnezeu. El a înțeles paradoxul divin al faptului că puterea izvorăște din slăbiciune, că umilința premerge învierii, că durerea nu este doar preț, ci însăși piatra de încercare a renașterii spirituale. Fiecare clipă întunecată din viața sa, toate gândurile născute din coaja lacrimilor nu au făcut decât să-i deschidă inima pentru a iubi mai mult Cerul și oamenii. Astfel, Wurmbrand a căpătat o nouă nuanță a ochilor, pentru că el a început să privească chiar și pe vrăjmașii săi prin lumina privirii lui Dumnezeu. Inima lui a simțit pulsul divinității, buzele

lui au gustat cuvintele veșniciei, în palmele sale s-a născut blândețea Cerului, pentru că, prin însăși suferința sa, el a cunoscut durerea pe care Mântuitorul său a purtat-o pe cruce („De atunci, oricine Te primește și Te iubește pe Tine are de purtat o cruce grea. Ei trebuie să-și răstignească poftele.[...] Și Tu Isuse iei parte la suferințele tuturor. Tu înduri totuși dureri cu mult mai mari ca ale noastre, pentru că noi simțim numai propriile noastre suferințe, dar tu le simți pe ale tuturor.”, Richard Wurmbrand, Predici în celula singuratică).

Mărturia vieții sale a rămas vie în conștiința umanității prin cărțile pe care le-a scris în care nu a reușit să descrie decât o umbră a durerilor trăite. Pe paginile lăsate ca dovadă a luptelor sufletului sau întâlnim suferința transformată în dragoste pentru ceilalți. Astfel el nu numai că și-a dedicat viața oamenilor în general, ci a ajuns până acolo încât a fost gata să renunțe la sine pentru cei ce îl prigoneau dăruind iubire necondiționată („Nu riști nimic dacă iubești

fără ca tu să fii iubit. În felul acesta ne-a iubit pe noi Hristos.”, Richard Wurmbrand, Îmbătat de dragoste). Privind ținută la modelul lui Hristos care, desi „El, painea, a infometat, El, fantana, a insetat, El, lumina, a adormit, El, calea, a obosit mergând, El, adevărul, a fost acuzat de martori mincinosi, El, temelia creațiunii, a fost atârnat de lemn, El, puterea, a devenit slab, El, vindecătorul, a fost rănit, El, Viața, a murit”(Augustin) , Wurmbrand a îndrăznit să calce pe urmele Sale.

În concluzie, pentru mine, viața lui Richard Wurmbrand rămâne un model de iubire și dăruire, o lecție prin care să vedem în fiecare suflet de lângă noi adevărata sa valoare, în ciuda egoismului uman. Provocarea lansată de mărturia vieții sale este aceea de a reuși ca, în fiecare context al vieții, indiferent de furtunile ce vor veni, să aduc o adiere a Cerului într-un pământ de mult vestejit sub arșița necurăției.

De fapt, prin tot ce se întâmplă, Dumnezeu ne cheamă pe fiecare în parte, fie să acceptăm ceea ce n-ar trebui să schimbăm, fie să schimbăm ceea ce n-ar trebui să acceptăm astfel încât prezența lui Dumnezeu să dea rod acolo unde suntem. În viața lui Richard Wurmbrand, suflarea de viață a lui Dumnezeu a fost vântul care i-a purtat inima în așa fel, încât pentru el, orice clipă, fie ea de pace sau de război, conținea bogății infinite, pentru că el a învățat să îl descopere pe Acel ce este Viața în lucrurile cele mai mărunte, cele mai dureroase, la fel ca și în cele mărețe. Aceasta dovedește credința sa sublimă.

Ce este viața? Wurmbrand a dovedit că nu circumstanțele definesc valoarea vieții, ci atitudinea prin care reușești să culegi din întuneric - lumina, din egoism - dăruire, din teamă - pace și din suferință- iubire.

Wurmbrand în subterană

Aruștei Mirabela, cl. a VI-a

Ora șapte dimineață. Un gardian își face apariția zgomotos prin închisoare. Oare... pentru ce a venit? A venit să le aducă... micul dejun? Nici vorbă! Tot ce era de servit ar fi fost doar câteva ore de muncă și, probabil, câteva lovituri. Printre acești întemnițați se numără și Wurmbrand. Dar... ce rău a făcut? Nimic! Doar că a avut "îndrăzneala" să-L proclame pe Isus salvatorul sau, lucru care, pe timpul comunismului nu era admis. Era împotriva legii. Pentru curajul de a-L glorifica pe Domnul, s-a ales cu mulți ani petrecuți în închisoare. El era, după cum însuși afirma, "întemnițat pentru Cristos". Pe bună dreptate, pentru că un alt motiv pentru care

se afla în închisoare nu s-ar fi putut găsi. Așa încât, Richard Wurmbrand trebuia să îndure tratamentul inuman, deopotrivă cu tâlharii, hoții, criminalii; totuși, pentru că era "îmbătat de dragoste" pentru Dumnezeu, a acceptat să ducă această cruce grea.

Ora prânzului. Să fie oare un binemeritat felul I, II și desert? Nicidecum... nu ne aflăm într-un restaurant, nici măcar într-o cantină, ci în închisoare, între pereții umezi care prilejuiau frigul, boala. Astfel că, în loc de pranz, întemnițaților li se oferea o porție de supă (mai mult zeamă) și un colț uscat de pâine. Chiar și pe acestea Richard Wurmbrand le împărțea cu cei mai flămânzi decât el, pentru că știa că, ori de câte ori ajuta pe un semen de-al lui, făcea o faptă pentru Domnul (în Numele Lui Dumnezeu).

Înspre seară, celor închiși le era servită o porție de interogatorii, anchete cu o "garnitură" de amenințări de care nici Wurmbrand nu era scutit. Deși cu stomacul gol, era, totuși, cu inima plină de laudă la adresa lui Dumnezeu și cu mintea pregătită să facă față tuturor provocărilor lansate de securiști.

Dacă ne gândim la o astfel de zi, nu ni se pare una cu un meniu prea bogat și nici prea atractiv. Cu toate acestea, Wurmbrand era multumit de starea în care se găsea. Și orice eveniment era o ocazie să-L slăvească pe Dumnezeu. Paradoxal este că noi, elevii, nu ne mulțumim cu libertatea pe care o avem și cu meniurile de zi cu zi...ore de matematică, de limba română, iar acasă..cu mâncare bună.

Noi nu suntem în închisoare, deși, uneori, școala ni se pare o temniță !... Nu ducem lipsa de mâncare, de dragoste, de binecuvântări și, totuși, cântim mai mult decât au făcut-o cei asupriți din închisori. Cred că ceea ce trebuie să învățăm noi de la Wurmbrand este să avem un spirit mulțumitor și să fim însuflețiți de același gând biblic: "Și orice faceți să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi de la El răsplata moștenirii."(Coloseni 3:23, 24).

Ar trebui să știți că...

- Pastorul Wurmbrand a fost răpit de pe stradă de comuniști într-o duminică dimineață, când se îndrepta către biserică.
- Unul dintre angajații închisorii unde se afla Wurmbrand, a ascuns un ambalaj de la ciocolată în pălăria sa pentru a-l duce Sabinei Wurmbrand, ca aceasta să știe că soțul ei este încă în viață.
- Wurmbrand s-a întors la Dumnezeu datorită unui tâmplar bătrân care s-a rugat ca Domnul să-i trimită un evreu pe care să-l evanghelizeze.
- Pastorul Wurmbrand a petrecut paisprezece ani în închisoare, timp în care nu a văzut niciodată o Biblie și chiar a uitat cum se scrie.
- Pastorul Wurmbrand a urât comunismul, dar i-a iubit cu pasiune pe comuniști.
- În 1945, în cadrul Congresului Cultelor, în care liderii diverselor denominații creștine se arătau dispuși să susțină Partidul Comunist, Wurmbrand a fost vocea singulară care a protestat împotriva îngenuncherii cultelor în fața unui guvern totalitar, spălând astfel, „rușinea de pe obrazul lui Christos”, cu riscul propriei vieți.
- Pastorul Wurmbrand este numit “Apostolul Pavel al Cortinei de fier”.
- Pastorul Wurmbrand vorbea fluent în 9 limbi.
- Pastorul Wurmbrand a scris 18 cărți traduse în peste 70 de limbi.
- Principiul lui Wurmbrand era: *"Ajută pe oricine, dă-i oricui vine să ceară de la tine, chiar dacă nu-l poți ajuta decât cu puțin"*.
- Procesul formal al condamnării Pastorului Wurmbrand nu a avut loc niciodată, pentru că acesta a rezistat torturilor.

Colectivul redacțional

Elevii:

- Debora Manea
- Diana Cohut
- Marta Apetrei
- Andreea Hannah
- Mirabela Aruștei
- Robert Romaniuc
- Băgireanu Zorana
- Elissa Ambrosie

Profesori:

- Director, Liliana Romaniuc
- Rebeca Lucaci
- Cristian Lucaci
- Tudorița Beldie
- Brândușa Chelariu
- Mihai Chelariu

*" Când l-ai dăruit totul lui Dumnezeu, afară
de inima ta, să știi că nu l-ai dăruit nimic."*

Richard Wurmbrand